

Сряда, 7 юли 2010 г.

3. Комисията също така разглежда:

- насоките за инвестиции във връзка с активите на фонда (риск, ликвидност, привеждане в съответствие с целите на ЕС);
- критерии за избор на управител на активите на фонда (служител на фонда или чрез трета страна – частна или публична организация, като например Европейската инвестиционна банка);
- възможност за вноски, които се вземат предвид при изчисляването на задължителните коефициенти на капиталова адекватност;
- административни мерки (наказания или компенсационни схеми) за трансграничните банки със системно значение, които се възползват от фонда;
- условия за евентуално разширяване на обхвата на фонда, с цел включване на всички трансгранични банки, различни от трансграничните банки със системно значение;
- обхват (и уместност) на създаването на мрежа от национални фондове, които да обслужват всички институции, неучастващи във фонда. В такъв случай следва да бъде създадена рамка на ЕС, за да се регулират съществуващите и бъдещите национални фондове, които ще спазват единен и задължителен набор от общи правила.

Препоръка 4 относно звено за решаване на проблеми на банките

Европейският парламент счита, че законодателният акт, който ще бъде приет, следва да има за цел да регулира:

Независимо звено за разрешаване на проблемите на банките, което ще бъде създадено в рамките на ЕБО, за да ръководи процедурите на разрешаване на проблемите и обявяване на несъстоятелност при трансграничните банки със системно значение. Това звено:

- функционира в рамките на строги граници, определени от нормативната уредба и компетенциите на ЕБО;
- обединява специализиран правен и финансов опит в областта на реструктурирането, оздравяването и ликвидацията на банки;
- си сътрудничи тясно с националните органи във връзка с изпълнението, техническата помощ и обмена на персонал;
- предлага извършването на плащания от фонда;
- когато възникне необходимост от разрешаване на проблемите на трансгранична институция или от нейната ликвидация, следва да се провежда задълбочено разследване от независими експерти, определени от ЕБО, с цел анализирани и посочване на причините и отговорностите, свързани със ситуацията. Парламентът следва да бъде информиран относно резултатите от разследванията.

Европейски механизъм за финансова стабилност и Европейски механизъм за финансово стабилизиране – бъдещи действия

P7_TA(2010)0277

Резолюция на Европейския парламент от 7 юли 2010 г. относно Европейския механизъм за финансова стабилност и Европейския механизъм за финансово стабилизиране – бъдещи действия

(2011/С 351 Е/10)

Европейският парламент,

- като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), и по-специално членове 122 и 143 от него,
- като взе предвид мандата на Еврогрупата от 7 юни 2010 г. относно Европейски механизъм за финансова стабилност,

Сряда, 7 юли 2010 г.

- като взе предвид решението от 7 юни 2010 г. на шестнадесетте държави-членки от еврозоната,
 - като взе предвид съобщението на Комисията от 12 май 2010 г. относно засилване на координацията на икономическите политики (СОМ(2010)0250),
 - като взе предвид Регламент (ЕС) № 407/2010 на Съвета от 11 май 2010 г. за създаване на европейски механизъм за финансово стабилизиране,
 - като взе предвид Регламент (ЕО) № 332/2002 на Съвета от 18 февруари 2002 г. за установяване на механизъм, осигуряващ средносрочна финансова подкрепа за платежния баланс на държавите-членки,
 - като взе предвид изявлението от 7 май 2010 г. на държавните и правителствени ръководители от еврозоната,
 - като взе предвид заключенията на Съвета по икономически и финансови въпроси (ЕКОФИН) от 9-10 май 2010 г.,
 - като взе предвид изявлението от 25 март 2010 г. на държавните и правителствени ръководители от еврозоната,
 - като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 25-26 март 2010 г.,
 - като взе предвид изявлението на държавите-членки от еврозоната от 11 април 2010 г. относно помощта за Гърция от държавите-членки от еврозоната,
 - като взе предвид въпроса от 24 юни 2010 г. до Комисията относно Европейския механизъм за финансова стабилност и Европейския механизъм за финансово стабилизиране – бъдещи действия (О-0095/2010 – В7-0318/2010),
 - като взе предвид член 115, параграф 5, и член 110, параграф 2, от своя правилник,
- A. като има предвид, че авторите на Договора от Маастрихт не бяха предвидили възможността да настъпи криза с държавния дълг в еврозоната,
- B. като има предвид, че обхватът на държавния дълг, емитиран от държавите-членки от еврозоната, се разшири по-бързо през есента на 2009 г.,
- B. като има предвид, че през пролетта на 2010 г. положението на пазара на държавния дълг се влоши значително по отношение на определени държави-членки, а през май 2010 г. достигна критичен етап,
- Г. като има предвид, че на пазарите на държавния дълг настъпиха промени, които трябва да се разберат по-добре,
- Д. като има предвид, че финансовата помощ от Европейския съюз за целите на Регламент (ЕС) № 407/2010 на Съвета от 11 май 2010 г. се ограничава, в съответствие с член 2.2 от същия регламент, до наличния резерв под горната граница на собствените ресурси за бюджетни кредити за плащания; като има предвид, че член 3.5 предвижда, че Комисията и държавите-членки, представляващи бенефициенти, сключват меморандум за разбирателство, в който се посочват подробно условията на икономическата политика, свързани с финансовата помощ от Съюза, като Комисията съобщава тези условия на Парламента и на Съвета,
- Е. като има предвид, че на 7 юни 2010 г. държавите-членки от еврозоната създадоха – в съответствие със заключенията на Съвета по икономически и финансови въпроси (ЕКОФИН) от 9-10 май 2010 г. – Европейския механизъм за финансова стабилност (EFSF), като дружество с ограничена отговорност (*société anonyme*) съгласно законодателството на Люксембург, както и че държавите-членки от еврозоната предоставят гаранции за емитиран капитал на EFSF в общ размер до 440 милиарда евро на пропорционален принцип,

Сряда, 7 юли 2010 г.

1. Приветства предприетите неотдавна действия на равнище ЕС и на ниво държави-членки за гарантиране стабилността на еврото; изразява съжаление за това, че европейските политики не предприеха решителни действия по-рано, въпреки непрестанното влошаване на положението с финансовата криза;
2. Подчертава обаче, че тези действия са с чисто временен характер, като действителният напредък по фискалната и структурната политика ще трябва да се постигне в отделните държави-членки, както и по отношение на създаването на нова, по-солидна нормативна уредба за икономическо управление, насочена към предотвратяването на подобни кризи в бъдеще, а също така и към увеличаването на потенциала за растеж и постигането на ново, устойчиво макроикономическо равновесие в ЕС;
3. Счита, че за настоящите кризи не може да се намери решение в дългосрочен план, като просто се налива нов дълг в силно задлъжнели държави;
4. Поддържа становището, че при разработването на своите икономически политики всички държави-членки, по-специално тези, които представляват част от Икономическия и паричен съюз (ИПС), следва да вземат предвид както въздействието на тези политики на национално ниво, така и последиците за Съюза от тях, в частност за държавите-членки от ИПС; счита, че икономическите политики са въпрос, който е от значение за всички, и те следва да се съгласуват в рамките на Съвета, в съответствие с предвидените в Договора процедури;
5. Счита, че независимо от Регламент (ЕС) № 407/2010 на Съвета от 11 май 2010 г. и Регламент (ЕО) № 332/2002 на Съвета от 18 февруари 2002 г. правилата, регулиращи дружеството със специална инвестиционна цел, следва да предвиждат възможността държави извън еврозоната да се включват в механизма, свързан с дружеството със специална инвестиционна цел;
6. Отбелязва съобщението на Комисията (СОМ(2010)0250) относно засилване на координацията на икономическите политики като важен принос за по-добрата координация на икономическите политики в ЕС; счита, че законодателните предложения за засилено наблюдение на икономиката следва да включат ново вторично законодателство на основание член 121, параграф 6 от Договора; счита, че цел на бъдещата нормативна уредба, свързана с наблюдението, следва да бъде постигането на устойчиви публични финанси, както и икономически растеж, конкурентоспособност, социално сближаване и намаляване на търговския дисбаланс;
7. Счита, че при установяване на нови инструменти и процедури на ЕС е необходимо да бъдат взети под внимание съответните роли на Европейските институции, включително законодателната и бюджетната роля на Парламента и независимата роля на ЕЦБ в процеса на вземане на решения относно паричната политика,
8. Изисква от Комисията да представи оценка на въздействието на европейския механизъм за финансово стабилизиране, най-вече що се отнася до потенциалното въздействие върху бюджета на ЕС и върху други финансови инструменти на ЕС и заеми на ЕИБ,
9. Изисква от Комисията да представи оценка на въздействието на Европейския механизъм за финансова стабилност най-вече върху функционирането на пазарите за евро-облигации и техните колебания; изисква от Комисията да извърши допълнително оценка на приложимостта и отговорността на процедурата за вземане на решения на това дружество със специална инвестиционна цел, с оглед на по-дългосрочно решение;
10. Изисква в допълнение по-подробни данни относно начина на координиране между Европейския механизъм за финансова стабилност и Международния валутен фонд (МВФ), включително дали разпределянето на средствата между фондовете ще се извършва паралелно, като се запази съотношението 2:1; отправя запитване дали лихвеният процент ще бъде съгласуван по някакъв начин с лихвения процент на МВФ, при условие, че лихвеният процент на МВФ се фиксира съгласно обичайната практика; какъв лихвен процент над лихвения процент на германските държавни облигации се предвижда и дали е възможно той да бъде около 1 %; отправя запитване дали заемите на МВФ и на Европейския механизъм за финансова стабилност ще бъдат равностойни, тъй като това би означавало, че Европейският механизъм за финансова стабилност автоматично ще се ползва с привилегията да бъде изключен от евентуално реструктуриране на облигациите на заемополучателя - в противен случай това би означавало, че Европейският механизъм за финансова стабилност е изложен на опасност от първа загуба;

Сряда, 7 юли 2010 г.

11. Отправя запитване дали са предвидени мерки за осигуряване на равно третиране; отбелязва например, че лихвеният процент за Европейския механизъм за финансова стабилност изглежда се различава от съгласувания пакет от мерки за Гърция, тъй като заемополучателите от Европейския механизъм за финансова стабилност ще трябва да плащат общите нетни разходи на дружеството със специална инвестиционна цел за набиране на средствата; освен това изисква информация за това, как може да се гарантира честен подход по отношение на държавите, които не членуват в ИПС, ако Европейският механизъм за финансова стабилност започва да действа едва когато фондът от 60 милиарда е изразходван;
12. Отбелязва, че държавният дълг в еврозоната няма непременно нулев номинален кредитен риск, както се предполага в директивата за капиталовите изисквания, а също така, че развитието в последно време е повишило кредитния риск по отношение на дългосрочните дългове, емитирани от държави-членки; счита, че Европейският банков орган и Европейският съвет за системен риск следва да обърнат внимание на този проблем;
13. Отбелязва, че директивата за капиталовите изисквания има нулево рисково тегло за държавни облигации;
14. Изисква от ЕЦБ да предаде подробно обяснение относно неотдавнашните си решения за закупуване на държавни облигации на вторичния пазар, счита, че ЕЦБ следва да изготви „стратегия за изход“ с ясен временен график за преустановяване на тази практика;
15. Счита, че по-дългосрочно решение изисква справяне с проблема на вътрешните дисбаланси и неустойчивата задлъжнялост и следователно със структурните причини за настоящата криза; счита, че такава по-дългосрочна визия включва коригиране на вътрешните макроикономически дисбаланси в еврозоната и ЕС и съответно справяне със съществените различия между държавите-членки по отношение на конкурентоспособността;
16. Застъпва становището, че една по-солидна рамка на ЕС за икономическо управление следва да включва постоянен механизъм на ЕС за разрешаване на кризи с държавни дългове, като например европейски валутен фонд, координиран подход за възстановяване на макроикономическия баланс, както и засилено взаимодействие между бюджета на ЕС и бюджетите на държавите-членки, в допълнение към устойчива фискална консолидация;
17. Отбелязва, че въпреки потенциално значителното въздействие на този механизъм върху бюджета на ЕС, на Европейския парламент не е отредена роля в процеса на вземане на решение, тъй като този механизъм е създаден с регламент на Съвета съгласно член 122, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз; счита че е необходимо да се осигури участието на Европейския парламент като бюджетен орган в разглеждането на въпрос с такива потенциално важни последици за бюджета;
18. Призовава също така Комисията да извърши до края на 2010 г. независимо проучване на възможностите за реализация по отношение на въпроса за новаторски финансови инструменти, като например съвместно емитиране на еврооблигации като средство за намаляване на колебанията и за повишаване на ликвидността на доминирани от еврото дългови пазари;
19. Отбелязва, че емитирането на еврооблигации за инфраструктура от интерес за ЕС би могло да бъде съвместимо с Пакта за стабилност и растеж;
20. Призовава Комисията да извърши анализ на поредица от възможности за дългосрочна система за предотвратяване и решаване на потенциални проблеми с държавния дълг по ефективен и устойчив начин, като същевременно се използват всички предимства на единната валута; счита, че този анализ следва да се съобрази с обстоятелството, че кредитният риск на държавните облигации може да се различава в отделните държави-членки и вероятно трябва да бъде отразен по-добре в коефициентите на капиталова адекватност на кредитните институции;
21. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Комисията, Съвета, Европейския съвет, председателя на Еврогрупата и ЕЦБ.